

(Cierpieć) Cirzpieć *f o r m a: praet. 3. pl. neutr. cirzpiący 1405 Kościan nr 278, 1416 ib. nr 587; part. praes. act. adi. cf. Cierpiący.*

Z n a c z e n i e: prawo cirzpieć ‘podporządkować się wyrokowi sądowemu, iudicio causae suae proprio obnoxium esse’: Iaco w tych leczech Barthoszeui dzieci prawo czirzпали, a kto na nich zizcal, temu gich opecadlnik gich oczcza dług *placzicz 1405 Kościan nr 278, *sim.* 1416 *ib.* nr 587.